
**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION EXTRAORDINAIRE 1991-1992 (*)

13 FÉVRIER 1992

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 10 de la loi
du 7 août 1974 instituant le droit à
un minimum de moyens d'existence**

(Déposée par M. Van Eetvelt)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les CPAS, outre les demandes d'obtention du minimum de moyens d'existence, examinent aussi les demandes d'aide individuelle, par exemple allocation de loyer, intervention dans les soins médicaux ...

Si la demande est refusée, l'intéressé dispose, dans l'un et l'autre cas, d'une possibilité de recours. Toutefois, ce recours doit être adressé à deux instances différentes, à savoir le tribunal du travail en cas de refus du minimum de moyens d'existence et une chambre de recours en cas de refus d'autres aides.

L'article 10 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence dispose :

« Art. 10. — § 1er. L'intéressé et le ministre qui a l'aide sociale dans ses attributions, ou son représentant, peuvent interjeter appel de la décision du centre public d'aide sociale auprès du tribunal du travail du domicile de l'intéressé, dans un délai d'un mois suivant la notification ou la communication visées à

(*) Première session de la législature n° 48.

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992 (*)

13 FEBRUARI 1992

WETSVOORSTEL

**houdende wijziging van artikel 10
van de wet van 7 augustus 1974
tot instelling van het recht op een
bestaansminimum**

(Ingediend door de heer Van Eetvelt)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Naast de behandeling van vragen naar een bestaansminimum, onderzoeken de OCMW's ook vragen naar individuele dienstverlening : onder andere huishuurtoelage, toelage voor geneeskundige kosten ...

Zowel in het ene als het andere geval is een procedure van beroep mogelijk voor de betrokkene tegen een beslissing van weigering. Dit beroep moet nochtans worden aangetekend bij twee verschillende instanties, met name bij de arbeidsrechtbank wat het geweigerde bestaansminimum betreft en bij een beroepskamer voor de geweigerde andere steunverleningen.

Artikel 10 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum bepaalt :

« Art. 10. — § 1. De betrokkene en de minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort of zijn afgevaardigde kunnen binnen de maand na de in artikel 9, § 3, bedoelde betekening of overmaking, bij verzoekschrift afgegeven aan of aangetekend gericht tot de griffie van de rechtbank,

(*) Eerste zitting van de legislatuur n° 48.

l'article 9, § 3, et par requête délivrée ou adressée par envoi recommandé au greffe du tribunal.

Le recours formé par le ministre ou par son délégué est dirigé contre le centre public d'aide sociale et contre l'intéressé.

§ 2. L'introduction d'un recours auprès du tribunal du travail n'est pas suspensif de l'exécution des décisions. »

Aux termes de l'article 71 de la loi du 8 juillet 1976 organique des CPAS :

« Toute personne peut former un recours contre une décision en matière d'aide individuelle prise à son égard par le conseil du centre public d'aide sociale ou l'un des organes auxquels le conseil a délégué des attributions.

Il en est de même lorsqu'un des organes du centre a laissé s'écouler, sans prendre de décision, un délai d'un mois à compter de la réception de la demande.

Le recours est formé par requête déposée au secrétariat de la chambre de recours compétente ou adressée à ce secrétariat par lettre recommandée à la poste; il doit être formé dans le mois de la réception de la décision ou de l'expiration du délai prévu à l'alinéa précédent.

Le recours n'est pas suspensif. »

L'article 74 de la loi du 8 juillet 1976 organique des CPAS prévoit en outre :

« Les dispositions des articles 71 et 72 ne sont pas applicables aux litiges qui sont de la compétence du tribunal du travail. »

L'expérience nous apprend non seulement qu'un recours introduit auprès du tribunal du travail est soumis à des formalités peu connues du profane, mais aussi qu'un jugement en la matière se fait attendre assez longtemps. Ce dernier élément est très important si l'on sait que le minimum de moyens d'existence sert souvent à soulager des besoins financiers directs.

D'autre part, la procédure d'appel auprès de la chambre de recours est assez souple et est plus brève qu'auprès d'un tribunal du travail.

Le fonctionnement des chambres de recours est réglé par l'arrêté royal du 9 mars 1977 relatif aux chambres de recours instituées par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Les possibilités de recours auprès de deux instances totalement différentes ont pour conséquence que leurs décisions sont prononcées à des dates différentes et qu'en fonction de celles-ci, le CPAS peut être tenu de payer en deux phases l'aide refusée, alors qu'en fait, l'aide demandée constitue un ensemble pour le demandeur. Cette procédure complexe de

tegen de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beroep instellen bij de arbeidsrechtbank van de woonplaats van de betrokkene.

Wanneer het beroep wordt ingesteld door de minister of zijn afgevaardigde is het gericht tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en tegen de betrokkene.

§ 2. De uitvoerbaarheid van de beslissingen wordt door het instellen van een beroep bij de arbeidsrechtbank niet geschorst. »

Artikel 71 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's bepaalt :

« Eenieder kan in beroep gaan tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening te zijnen opzichte genomen door de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of door een van de organen aan wie de raad bevoegdheden heeft overgedragen.

Hetzelfde geldt wanneer een der organen van het centrum één maand, te rekenen van de ontvangst van het verzoek, heeft laten verstrijken zonder een beslissing te nemen.

Het beroep wordt ingesteld bij een verzoekschrift neergelegd op het secretariaat van de bevoegde beroepskamer of aan dit secretariaat gericht bij een ter post aangetekende brief; het moet worden ingesteld binnen de maand na de ontvangst van de beslissing of na het verstrijken van de termijn bedoeld in het vorige lid.

Het beroep werkt niet schorsend. »

Artikel 74 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's bepaalt ook :

« De bepalingen van de artikelen 71 en 72 zijn niet van toepassing op de geschillen die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank. »

De praktijk leert dat een beroep ingesteld bij de arbeidsrechtbank niet alleen onderhevig is aan voor de leek weinig gekende plichtplegingen, maar dat een uitspraak ter zake vrij lang op zich laat wachten. Dit laatste element is zeer belangrijk als men weet dat een bestaansminimum dikwijls directe financiële behoeften dient te verhelpen.

Anderzijds verloopt een beroep bij de beroepskamer vrij soepel en is de behandelingstermijn korter dan bij een arbeidsrechtbank.

Het koninklijk besluit van 9 maart 1977 inzake de beroepskamers opgericht door de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's, regelt de werking van de beroepskamers.

Een beroep bij twee totaal verschillende instanties heeft bovendien tot gevolg dat de uitspraken op verschillende data plaatsvinden en dat het OCMW naar gelang van de uitspraak, de geweigerde steun gebeurlijk in twee fasen dient uit te betalen, terwijl de gevraagde steun in feite een geheel vormt voor de aanvrager. Door deze complexe beroepsprocedure

recours compromet souvent la solution des besoins les plus élémentaires du demandeur.

Une uniformisation de cette procédure d'appel, à savoir le transfert aux chambres de recours du recours contre les refus du minimum de moyens d'existence, comporterait donc de nombreux avantages.

Depuis la création des chambres de recours, il n'y a aucune raison de maintenir deux procédures parallèles de recours puisqu'il s'agit de décisions d'une seule administration, le CPAS.

Une uniformisation sur ce plan signifiera pour les deux parties intéressées une simplification administrative considérable.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

L'article 10 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 10. — § 1er. L'intéressé et le ministre ayant les centres publics d'aide sociale dans ses attributions ou son délégué peuvent, dans le mois de la notification prévue à l'article 9, introduire par requête déposée au secrétariat de la chambre de recours compétente ou adressée à ce secrétariat par lettre recommandée à la poste, un recours contre une décision du centre public d'aide sociale en matière de minimum de moyens d'existence.

Le recours formé par le ministre ou par son délégué est dirigé contre le centre public d'aide sociale et contre l'intéressé.

§ 2. L'introduction d'un recours auprès de l'instance d'appel compétente n'est pas suspensive de l'exécution des décisions. »

Art. 2

L'article 74 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale est abrogé.

5 février 1992.

komen vaak de meest elementaire noden van de aanvrager in het gedrang.

Een eenvormigheid in deze beroepsprocedure, namelijk het beroep tegen weigeringen inzake bestaansminimum overhevelen naar de beroepskamers, zou dus heel wat voordelen inhouden.

Sinds de oprichting van de beroepskamer bestaat er geen reden meer om twee naast elkaar bestaande beroepsprocedures in stand te houden; het betreft uiteindelijk beslissingen van één bestuur, namelijk het OCMW.

Een eenmaking op dat vlak betekent voor beide belanghebbende partijen een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging.

J. VAN EETVELT

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 10 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 10. — § 1. De betrokkene en de minister tot wiens bevoegdheid de openbare centra voor maatschappelijk welzijn behoren, of zijn afgevaardigde, kunnen binnen een maand na de in artikel 9 bedoelde betekening, bij verzoekschrift, neergelegd op het secretariaat van de bevoegde beroepskamer of aan dit secretariaat gericht bij een ter post aangetekende brief, beroep instellen tegen een beslissing inzake bestaansminimum van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Wanneer het beroep wordt ingesteld door de minister of zijn afgevaardigde is het gericht tegen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en tegen de betrokkene.

§ 2. De uitvoerbaarheid van de beslissingen wordt door het instellen van een beroep bij de bevoegde beroepsinstantie niet geschorst. »

Art. 2

Artikel 74 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt opgeheven.

5 februari 1992.

J. VAN EETVELT